

Ideiglenes változat

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2018. március 15.(*)

„Előzetes döntéshozatal – Az egyrészről az Európai Közösség és annak tagállamai, másrészről a Svájci Államszövetség közötti, a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás – Közvetlen adózás – A lakóhely valamely tagállamból Svájcba történő áthelyezése – Az ilyen áthelyezés alkalmával a származási tagállamban letelepedett társaságok tekintetében fennálló jelentős részesedésről származó rejtett értéknövekedés adóztatása – A megállapodás hatálya”

A C-355/16. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Conseil d'État (államtanács, Franciaország) a Bírósághoz 2016. június 28-án érkezett, 2016. június 23-i határozatával terjesztett elő a

Christian Picart

és

a **Ministre des Finances et des Comptes publics**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: R. Silva de Lapuerta tanácselnök, C. G. Fernlund (előadó), J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev és S. Rodin bírák,

előtanácsnok: P. Mengozzi,

hivatalvezető: V. Giacobbo-Peyronnel tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2017. február 16-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- Ch. Picart képviseletében P.-J. Douvier és A. d'Aubigny avocats,
- a francia kormány képviseletében D. Colas és E. de Moustier, meghatalmazotti minőségben,
- a német kormány képviseletében T. Henze és R. Kanitz, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviseletében N. Gossement és M. Šimerdová, meghatalmazotti minőségben,

a előtanácsnok indítványának a 2017. július 26-i tárgyaláson történt meghallgatását követően, meghozta a következő

Ítéletet

1 Az elztes döntéshozatal iránti kérelem az egyrészl az Európai Közösség és tagállamai, másrészl a Svájci Államszövetség közötti, a személyek szabad mozgásáról szóló, 1999. június 21én Luxemburgban aláírt megállapodás (HL 2002. L 114., 6. o.; a továbbiakban: a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás) értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a Ch. Picart és a ministre des Finances et des Comptes publics (pénzügyekért és államháztartásért felels miniszter) között azon határozat tárgyában folyamatban lév jogvitában terjesztették el, amelyben a francia adóhatóság egyrészt újraértékelte a Ch. Picart által birtokolt és lakóhelyének a származási államából Svájcba történ áthelyezésekor bejelentett, franciaországi székhely társaságokban fennálló jelentés részesedésekből származó rejtett értéknövekedés összegét, másrészt pedig Ch. Picart terhére további jövedelemadó és társadalombiztosításijáradékfizetési kötelezettséget, és ehhez kapcsolódó szankciókat állapított meg.

Jogi háttér

A személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás

3 Egyrészl az Európai Közösség és tagállamai, másrészl a Svájci Államszövetség 1999. június 21én hét megállapodást írt alá, köztük a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodást. E hét megállapodást a Közösség nevében a 2002. április 4i 2002/309/EK, Euratom tanácsi és bizottsági határozat (HL 2002. L 114., 1. o.; magyar nyelv különkiadás 11. fejezet, 41. kötet, 89. o.) hagyta jóvá, és a megállapodások 2002. június 1jén léptek hatályba.

4 A személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás 16. cikkének (2) bekezdése a következőket írja el:

„Amennyiben e megállapodás alkalmazása a közösségi jog elveinek alkalmazását jelenti, figyelembe kell venni az Európai Közösségek Bíróságának a megállapodás aláírásának idpontját megelőzen keletkezett, vonatkozó esetjogát. Az aláírás utáni esetjogról Svájc tájékoztatást kap. A megállapodás megfelelő mködésének biztosítása érdekében a vegyes bizottság bármely Szerzd? Fél kérésére meghatározza ezen esetjog következményeit.”

5 A személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás III. fejezetének I. melléklete az önálló vállalkozókra vonatkozik. Annak „A tartózkodásra vonatkozó szabályok” cím? 12. cikke a következőképpen szól:

„(1) Bármelyik Szerzd? Fél állampolgára, aki önálló vállalkozói tevékenység végzése céljából le kíván telepedni egy másik Szerzd? Fél területén (a továbbiakban: önálló vállalkozó), a kiadás idejét?l számított legalább öt év idtartamra érvényes tartózkodási engedélyt kap, ha az illetékes nemzeti hatóságoknál igazolja, hogy e célból telepedett le vagy kíván letelepedni.

2. A tartózkodási engedélyt legalább ötéves idtartamra automatikusan meghosszabbítják, ha az önálló vállalkozó az illetékes nemzeti hatóságoknál igazolja, hogy önálló vállalkozói gazdasági tevékenységet végez.

[...]

6 Az említett melléklet „Határ menti ingázó önálló vállalkozók” cím? 13. cikke az (1) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„(1) A határ menti ingázó önálló vállalkozó az egyik Szerződés Fél olyan állampolgára, akinek a lakóhelye az egyik Szerződés Fél felségterületén van, és aki önálló vállalkozói tevékenységet végez a másik Szerződés Fél felségterületén, a lakóhelyére naponta vagy hetente legalább egyszer rendszeresen visszatérve.”

A francia szabályozás

7 A code général des impôts (általános adótörvénykönyv) 167bis. cikkének az alapügy tényállásának idején hatályos változata (a továbbiakban: CGI) értelmében:

„I. – 1. A legutóbbi tíz év során legalább hat éven át Franciaországban adóalanyisággal rendelkező adózók lakóhelyük Franciaországon kívülre történő áthelyezésének időpontjától kezdődően a 150. A. cikkben említett és a 164 B. cikk f) pontjában meghatározott feltételek mellett birtokolt társasági értékpapírok tekintetében megállapított tőkennyereség címén adókötelesek.

[...]

II. – 1. A megállapított tőkennyereséggel kapcsolatos adó fizetése elhalasztható az érintett társasági értékpapírok átruházásának, visszavásárlásának, visszatérítésének vagy megsemmisítésének időpontjáig.

A fizetési halasztás feltétele, hogy az adózó bevallja az I. [pont] feltételei szerint megállapított tőkennyereség összegét, halasztás iránti kérelmet nyújtson be, kijelöljön egy franciaországi székhelyű képviselőt, aki jogosult az adóalappal, illetve az adóbehajtással és az adóügyi vitákkal kapcsolatban tájékoztatást kapni, valamint távozása előtt a behajtásért felelős számviteli tisztviselőt biztosítékot nyújtson az Államkincstár követeléseinek biztosítására.

[...]

2. A jelen cikk alkalmazásában fizetési halasztásban részesülő adózók 170. cikk (1) bekezdésében előírt bevallás megtételére kötelesek. A bevallásban feltüntetésre kerül azon adók halmozott összege, amelyeknek megfizetését elhalasztották, az ehhez csatolt megállapításban pedig a hatóság által kiadott formanyomtatványon szerepel a fizetési halasztás alatt álló adó összege, valamint adott esetben azon esemény jellege és időpontja, amelynek bekövetkezése a halasztási kedvezmény megszerzéséhez vezet.

[...]

Az adózó által helyben megfizetett, a ténylegesen Franciaországon kívül realizált tőkennyereség utáni adót be kell számítani a Franciaországban megállapított jövedelemadóba, feltéve hogy az ezzel az adóval összehasonlítható.

4. A (2) [bekezdésben] írt bevallás, illetve megállapítás hiánya vagy az ott feltüntetendő információk egészben vagy részben való elmulasztása esetén azon adók, amelyek tekintetében fizetési halasztást engedtek, azonnal esedékessé válnak.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

8 2002-ben Ch. Picart lakóhelyét Franciaországból Svájcba helyezte át. Ezen áthelyezés időpontjában jelentős részesedéssel rendelkezett több francia társaság tőkéjében.

9 Ezen áthelyezéskor Ch. Picart a CGI 167bis. cikkének megfelelően bevallást tett az e

részesedések?l származó rejtett értéknövekedésr?l, és annak érdekében, hogy e vonatkozásban fizetési halasztásban részesüljön, kijelölt egy franciaországi adóügyi képvisel?t, továbbá a francia Államkincstár követeléseit bankgaranciával biztosította.

10 2005?ben Ch. Picart átruházta a szóban forgó részvényeit, ezzel véget vetett az említett adófizetési halasztásnak. Személyes adózási helyzetének vizsgálatát követ?en a francia adóhatóság újraértékelte a bejelentett értéknövekedés összegét, és Ch. Picart terhére további jövedelemadó? és társadalombiztosítási járulék?fizetési kötelezettséget, és ehhez kapcsolódó szankciókat állapított meg.

11 Ch. Picart panaszt nyújtott be e többletjárulék és szankciói alól történ? mentesítése érdekében. Mivel az adóhatóság elutasította e panaszt, Ch. Picart a tribunal administratif de Montreuil?höz (montreuil?i közigazgatási bíróság, Franciaország) fordult, amely el?tt állította, sikertelenül, hogy a CGI 167bis. cikke összeegyeztethetetlen a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodással, amennyiben az e megállapodás által biztosított letelepedési szabadság lehetővé teszi számára, hogy Svájcban telepedjen le, és hogy ott önálló vállalkozóként az általa Franciaországban ellen?rzött több társaságban fennálló különféle – közvetlen vagy közvetett – részesedéseinek kezeléséb?l álló gazdasági tevékenységet folytasson. Mivel ezen érvelés a cour administrative d'appel de Versailles?hoz (versailles?i közigazgatási fellebbviteli bíróság, Franciaország) benyújtott fellebbezés keretében elutasításra került, Ch. Picart felülvizsgálati kérelmet terjesztett el? a Conseil d'État?nál (államtanács, Franciaország).

12 A kérdést el?terjeszt? bíróság lényegében arra vár választ, hogy az önálló vállalkozóként történ? letelepedéshez való, a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás szerinti jog hatálya azonos?e az Európai Unió állampolgárai számára biztosított letelepedés EUMSZ 49. cikk szerinti jogának hatályával, és amennyiben igen?l választ kell adni, figyelembe kell?e venni e szabadság alkalmazásakor az e megállapodás aláírásának időpontját követ?en kihirdetett, 2006. szeptember 7?i N. ítéletb?l (C?470/04, EU:C:2006:525) ered? ítélezési gyakorlatot.

13 E körülmények között a Conseil d'État (államtanács, Franciaország) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és el?zetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) A [személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás] 1. és 4. cikkében, valamint I. mellékletének 12. cikkében meghatározott önálló vállalkozóként történ? letelepedéshez való jog azonosnak tekinthet?e az [EUMSZ 49. cikk] által az önálló vállalkozói tevékenységet folytató személyek számára biztosított letelepedési szabadsággal?

2) Ebben az esetben, a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás 16. cikkének rendelkezéseire tekintettel, alkalmazható?e az e megállapodást követ?en, 2006. szeptember 7?én hozott [N.] ítéleten (C?470/04, EU:C:2006:525) alapuló ítélezési gyakorlat valamely tagállamnak a lakóhelyét Svájcba áthelyez? állampolgára esetében, aki csak azon részvényeit tartja meg, amelyeket az e tagállam joga szerinti társaságokban birtokolt, amelyek lehetővé teszik számára a társaság döntéseinek meghatározó befolyásolását és tevékenységének meghatározását, és nem állítja azt, hogy Svájcban olyan önálló vállalkozói tevékenység végzését tervezi, amely különbözik attól a tevékenységt?l, amelyet az állampolgársága szerinti tagállamban gyakorolt, és amely e részvények kezeléséb?l áll?

3) Arra az esetre, ha ez a jog nem azonos a letelepedés szabadságával, azt ugyanúgy kell?e értelmezni, mint ahogyan azt az Európai Unió Bírósága a[z ítéletében] (2006. szeptember 7?i N. ítélet [C?470/04, EU:C:2006:525]) a letelepedés szabadságával kapcsolatban tette?”

Az elzetes döntéshozatalra elterjesztett kérdésekről

14 Az együttesen vizsgálandó kérdéseivel a kérdést elterjesztő bíróság arra vár választ, hogy az olyan helyzetben, mint amilyen az alapügyben szerepel, a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás rendelkezéseit úgy kell-e értelmezni, hogy azokkal ellentétes az e megállapodásban részes állam olyan jogszabálya, mint amelyről az alapügyben szó van, amely amennyiben valamely természetes személy ezen államból az említett megállapodásban részes másik államba helyezi át a lakóhelyét, gazdasági tevékenységét azonban e két állam közül az elsőben tartja fenn, az e személy által az említett államok közül az első állam joga alá tartozó társaságokban birtokolt jelentős részesedésből eredő rejtett értéknövekedés azonnali adóztatását írja elő a lakóhely ezen áthelyezésének esetére, és csak azzal a feltétellel ismeri el a fizetendő adó időben halasztott beszedését, ha megfelelő biztosítékot nyújtanak az említett adó beszedésének biztosítására, jóllehet a szintén ilyen részesedéseket birtokló azon személy, aki azonban ezen államok közül továbbra is az első államban tartja fenn a lakóhelyét, csak e részesedések átruházásakor adóköteles.

15 Ch. Picart úgy érvel, hogy a Franciaországban letelepedett társaságokban fennálló részesedéseinek Svájcban történő kezelési tevékenysége az önálló vállalkozóként történő letelepedéshez a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás szerinti jog hatálya alá tartozik, és rendelkeznie kell a lehetőséggel, hogy hivatkozzon e jogra a származási államával szemben is.

16 Emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság már akként ítélte meg, hogy bizonyos körülmények között és az alkalmazandó rendelkezések függvényében lehetséges, hogy az egyik Szerződő Fél állampolgárai ne csak azon állam tekintetében hivatkozzanak a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodáson alapuló jogokra, amely tekintetében gyakorolják a szabad mozgáshoz való jogukat, hanem a saját országaikkal szemben is (2013. február 28-ai Ettwein ítélet, C-425/11, EU:C:2013:121, 33. pont).

17 Ennélfogva ellenőrizni kell először is, hogy az olyan helyzet, mint Ch. Picart helyzete, az „önálló vállalkozók” fogalmának személyi hatálya alá tartozik-e a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás szerint, és adott esetben e megállapodás tartalmaz-e olyan rendelkezéseket, amelyekre Ch. Picart hivatkozhat a származási államával szemben.

18 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodásnak az önálló vállalkozókra vonatkozó III. fejezetének I. melléklete tartalmazza a hatályt megállapító 12. és 13. cikket.

19 E melléklet 12. cikkének (1) bekezdése szerint önálló vállalkozó bármelyik Szerződő Fél állampolgára, aki önálló vállalkozói tevékenység végzése céljából le kíván telepedni egy másik Szerződő Fél területén.

20 Ami az említett melléklet 13. cikkének (1) bekezdését illeti, az a határ menti ingázó önálló vállalkozókra vonatkozik, azaz az egyik Szerződő Fél olyan állampolgáira, akiknek a lakóhelye az egyik Szerződő Fél felségterületén van, és akik önálló vállalkozói tevékenységet végeznek a másik Szerződő Fél felségterületén, a lakóhelyükre naponta vagy hetente legalább egyszer rendszeresen visszatérve.

21 Márpedig az alapügyben – anélkül, hogy a jelen elzetes döntéshozatalra utalás keretében meg kellene határozni, hogy a részesedések olyan kezelése, mint amelyről az alapügyben szó van, önálló vállalkozói tevékenységnek minősül-e az ugyanezen melléklet 12. cikkének (1) bekezdése vagy 13. cikkének (1) bekezdése szerint – meg kell állapítani, hogy Ch. Picart helyzete

nem tartozik egyik rendelkezés hatálya alá sem.

22 Ugyanis el?ször is, amint az a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás I. melléklete 12. cikkének (1) bekezdéséb?l kit?nik, a letelepedés e rendelkezés szerinti joga az egyik Szerz?d? Félnek egy másik Szerz?d? Fél területén, e területen önálló vállalkozói tevékenység folytatása érdekében letelepedni kívánó természetes személy állampolgárai számára van fenntartva.

23 Így annak érdekében, hogy az említett rendelkezés alkalmazható legyen, az érintett személynek az állampolgársága szerinti Szerz?d? Fél?l eltér? Szerz?d? Fél területén kell az önálló vállalkozói tevékenységét folytatni.

24 Márpedig az alapügyben a Bíróság rendelkezésére álló iratokból kit?nik, hogy Ch. Picart, francia állampolgár, nem a Svájci Államszövetség területén kívánja a gazdasági tevékenységét gyakorolni, hanem tevékenységét a származási állama felségterületén kívánja fenntartani. Ebb?l következik, hogy Ch. Picart helyzete nem tartozik a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás I. melléklete 12. cikke (1) bekezdésének hatálya alá.

25 Másodszor, a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás I. melléklete 13. cikke (1) bekezdésének szövegéb?l következik, hogy e rendelkezés hatálya alá tartozik azon Szerz?d? Fél állampolgár helyzete, akinek lakóhelye egy másik Szerz?d? Fél felségterületén van, és aki önálló vállalkozóként folytat tevékenységet a másik Szerz?d? Fél felségterületén, a lakóhelyére f?szabály szerint mindennap vagy legalább hetente egyszer visszatérve.

26 E rendelkezést illet?en emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság a 2013. február 28?i Ettwein ítéletében (C?425/11, EU:C:2013:121, 34. és 35. pont) úgy ítélte meg, hogy a lakóhelyét a származási államból Svájcba áthelyez?, tevékenységét azonban e származási államban fenntartó és szakmai tevékenységének helyér?l naponta a lakóhelyére visszatér? önálló vállalkozó házaspár helyzete az említett rendelkezés hatálya alá tartozik.

27 Márpedig a jelen esetben a Bíróság rendelkezésére álló iratokból kit?nik, hogy Ch. Picart ezen önálló vállalkozó házaspártól eltér?en a lakóhelye szerinti állam területén, azaz a Svájci Államszövetségben marad, ahonnan a származási államában fennálló gazdasági tevékenységét kívánja folytatni, és hogy a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás I. melléklete 13. cikkének (1) bekezdésével szemben e szerint nem teszi meg mindennap vagy legalább hetente egyszer a gazdasági tevékenységének helye és lakóhelye közötti útvonalat. Ennélfogva az olyan helyzet, mint Ch. Picart helyzete, nem tekinthet? analógnak a 2013. február 28?i Ettwein ítélet (C?425/11, EU:C:2013:121) alapjául szolgáló helyzettel. Következésképpen az olyan helyzet, mint Ch. Picart helyzete nem tartozik e rendelkezés hatálya alá.

28 Ebb?l következik, hogy az olyan helyzet, mint Ch. Picart helyzete, nem tartozik az „önálló vállalkozók” fogalmának személyi hatálya alá a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás szerint, és így ? nem hivatkozhat e megállapodásra.

29 Végül, ami az EK 43. cikk (jelenleg EUMSZ 49. cikk) 2006. szeptember 7-i N. ítéletben (C-470/04, EU:C:2006:525) eredő értelmezését illeti, elegendő emlékeztetni arra, hogy mivel a Svájci Államközösség nem csatlakozott az Unió belső piacához, magának a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodásnak az ilyen értelmű kifejezett rendelkezései hiányában a belső piacra vonatkozó uniós jogi rendelkezéseknek adott értelmezés nem alkalmazható automatikusan a megállapodás értelmezésére (lásd ebben az értelemben: 2009. november 12-i Grimme ítélet, C-351/08, EU:C:2009:697, 29. pont; 2010. február 11-i Fokus Invest ítélet, C-541/08, EU:C:2010:74, 28. pont; 2010. július 15-i Hengartner és Gasser ítélet, C-70/09, EU:C:2010:430, 42. pont).

30 Márpedig a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás nem ír el ilyen kifejezett rendelkezéseket.

31 Egyébiránt az EK 43. cikk (jelenleg EUMSZ 49. cikk) Bíróság által a 2006. szeptember 7-i N. ítéletben (C-470/04, EU:C:2006:525) adott értelmezése még kevésbé befolyásolja a fenti megfontolásokat, amint az a főtanácsnok indítványának 63. és azt követő pontjaiból következik, sem e cikk szövege, sem pedig hatálya nem hasonló a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás vonatkozó rendelkezéseihez.

32 A fenti megfontolások összességére tekintettel az előterjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy mivel az olyan helyzet, mint amelyről az alapügyben szó van, a személyek szabad mozgásáról szóló megállapodás szerint nem tartozik az „önálló vállalkozók” fogalmának személyi hatálya alá, e megállapodás rendelkezéseit úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az e megállapodásban részes állam olyan jogszabálya, mint amelyről az alapügyben szó van, amely amennyiben valamely természetes személy ezen államból egy másik, az említett megállapodásban részes államba helyezi át a lakóhelyét, gazdasági tevékenységét azonban e két állam közül az elsőben tartja fenn, és mindennap vagy legalább hetente egyszer nem teszi meg a gazdasági tevékenységének helye és lakóhelye közötti utat, az e személy által az államok közül az előbbi joga alá tartozó társaságokban birtokolt jelentős részesedésből eredő rejtett értéknövekedés azonnali adóztatását írja elő a lakóhely ezen áthelyezésének esetére, és csak azzal a feltétellel ismeri el a fizetendő adó időben halasztott beszedését, hogy megfelelő biztosítékot nyújtanak az említett adó beszedésének biztosítására, jóllehet a szintén ilyen részesedéseket birtokló azon személy, aki azonban ezen államok közül továbbra is az első államban tartja fenn a lakóhelyét, csak e részesedések átruházásakor adóköteles.

A költségekről

33 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

Mivel az olyan helyzet, mint amelyről az alapügyben szó van, az egyrészt az Európai Közösség és tagállamai, másrészt a Svájci Államszövetség közötti, a személyek szabad mozgásáról szóló, 1999. június 21-én Luxemburgban aláírt megállapodás szerint nem tartozik az „önálló vállalkozók” fogalmának személyi hatálya alá, annak rendelkezéseit úgy kell értelmezni, hogy azokkal nem ellentétes az e megállapodásban részes állam olyan jogszabálya, mint amelyről az alapügyben szó van, amely amennyiben valamely természetes személy ezen államból egy másik, az említett megállapodásban részes államba helyezi át a lakóhelyét, gazdasági tevékenységét azonban a két állam közül az elsőben tartja fenn, és mindennap vagy legalább hetente egyszer nem teszi meg a gazdasági tevékenységének helye és lakóhelye közötti utat, az e személy által az említett államok

közül az el?bbi állam joga alá tartozó társaságokban birtokolt jelent?s részesedésb?l ered? rejtett értéknövekedés azonnali adóztatását írja el? a lakóhely ezen áthelyezésének esetére, és csak azzal a feltétellel ismeri el a fizetend? adó id?ben halasztott beszédését, hogy megfelel? biztosítékot nyújtanak az említett adó beszédésének biztosítására, jóllehet a szintén ilyen részesedéseket birtokló azon személy, aki azonban ezen államok közül továbbra is az els? államban tartja fenn a lakóhelyét, csak e részesedések átruházásakor adóköteles.

Aláírások

* Az eljárás nyelve: francia.